

HEBREW A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)

Mardi 21 mai 2002 (après-midi)

Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

נתחו אחד מן הטקסטים הבאים:

1(a)

- כמה זמן נשארנו בבונקר אחרי המלחמה. בוקר אחד מצאנו אותו מלא מים. עתה ידענו, כי לא נוכל להישאר בו. הוצאנו את הצרורות וברל התרעם: "עכשיו, כשרוצים לישון, התמלא הבור מים". דודל הציץ לתוך הבונקר ואמר: "הבונקר שלנו". - ויצאנו. [...]
5. יאמר - "אמר - "אוהב אני את המאכלים שלכם. מסחר גדול ניהלתי עם יהודים. רוצים אתם לשמוע בעצתי, עצה טובה? בשיפולי ההר גר אדם אחד שהוא מפורסם בינינו, אין כמוהו בקי בנפשות. הוא יאמר לכם בבירור, מי נותר בחיים וכדאי לחפש ומי נהרג. למה לכם לייגע את עצמכם בדרכים. היכנסו אליו והוא יאמר לכם. שמעו בקולי ולכו".
10. "מה אתם אומרים?" - אמר דודל. פניו לבשו סבר של תמימות. פניה של צייטל הרצינו מאוד. היא שיפלה את המטפחת. הרשל הרים את ראשו ואמר: "אינני מאמין בכישופים". הבית היה נמוך, גג קש סכך עליו, דלת צרה הובילה אל מעמקי הבית. "וכי מאמינים אתם בכישופים?" - אמר הרשל. "לא יזיק" - אמרה צייטל ואחזה בשרוולו. "ניכנס, ילדים, ניכנס".
- "שקט, שקט" - הקביל אותנו איש ליד הפתח. "שלו נעליכם, שלו נעליכם, מקום קדוש". יחפים עמדנו על פתחו של האולם. צייטל אוחזת בשלושתנו.
15. "אנשים באו" - קרא השומר - "כבר הישלתי נעליהם. להכניס אותם?" השומר עמד בראש ואמר: "עכשיו לכו אחרי". אחוזים הלכנו, כבאותם הלילות שהיינו יוצאים את הבונקר לחפש תפוחי אדמה. שמענו קולות פעמונים, קולות אופנים, וקולות שקשוק רבים, חשנו איך האפילה הולכת ומעמיקה.
20. שני פמוטים עמדו בפניה, נרות נשמו בפרפור.
- "עכשיו כסו את פניכם" - אמר המכשף - "ואמרו את שאומר לכם לומר". אינני זוכר מה אמר לנו לומר. אבל אני זוכר כי חזרנו אחריו בקול. החדר נתמלא רעדה.
- "עכשיו" - אמר הזקן - "קידשתי אתכם ומותר לכם לחזות בעולמות אחרים". אחד אחד עלו על הבמה, עטופים בצעיפים כחולים, ואנו היכרנו אותם. צייטל קרעה
25. עצמה מתוכנו וצעקה: "נתייתמנו, ילדים, נתייתמנו". לא יכולנו לאחוז בה.
- "ברעש כזה לא אוכל להראות לכם דבר" - אמר המכשף, הרשל פשט את המעיל ואמר: "הא לך דמי כישוף".
- "זה לא כישוף" - קרא אחריו המכשף.
- נטלנו את צייטל והוצאנו אותה החוצה.

[אהרון אפלפלד / אביב קר]

מהי האווירה בקטע הנתון וכיצד היא מושגת?
 באילו מרכיבים סימבוליים משתמש המחבר בקטע זה ולאילו מטרה?
 אילו יסודות ספרותיים אחרים מופיעים בקטע?
 דונו בנושאים המובעים בקטע.

1(b)

הַאֵיל בָּא אַחֲרוֹן.
וְלֹא יָדַע אֲבָרְהָם כִּי הוּא
מְשִׁיב לְשֵׂאלַת הַיֶּלֶד,
רֵאשִׁית-אוֹנוֹ בְּעֵת יוֹמוֹ עָרַב.

5. נִשָּׂא רֵאשׁוֹ הַשָּׁב.
בְּרֵאוֹתוֹ כִּי לֹא חָלַם חֲלוֹם
וְהַמְלֶאךָ נָצַב -
נִשְׁרָה הַמַּאֲכֶלֶת מִיָּדוֹ.

הַיֶּלֶד שֶׁהִתְרַמְּסוּרִיו
10. רָאָה אֶת גֵּב אָבִיו.

יִצְחָק, כְּמִסְפָּר, לֹא הֵעֲלָה קֶרֶבָן.
הוּא חֵי יָמִים רַבִּים,
רָאָה בְּטוֹב, עַד אוֹר עֵינָיו כָּהָה.

אָבֵל אֶת הַשְּׁעָה הַהִיא הוֹרִישׁ לְצִאֲצָאִיו.
15. הֵם נוֹלָדִים
וּמַאֲכֶלֶת בְּלָבָם.

[חיים גורי / ירשה]

מהי התמונה העומדת במרכז השיר?
באילו סמלים משתמש המשורר?
עמדו על השימוש בניגודים בשיר.
מהו הקשר בין כותרת השיר לתוכנו?